

Hvorfor kjemper vi mot Nazismen ?

Nazismens forhold til organisasjoner og foreninger.

I demokratiet er det en grunnsetning at vi skal kunne leve sammen og tilpasse oss etter hverandre i samfunnet selv om vi ikke er helt enige i alle spørsmål. Både majoritetens og minoritetens syn skal respekteres. Minoritetes sakl ikke ved fysiske maktmidler tvinge majoriteten til å bøyes seg for sin vilje. Majoriteten skal ta hensyn til mindretallet, og la det syn komme til orde. Det er ikke forbryterisk å være uenig med de styrende. Interessen for særskilte arbeidsoppgaver og svenmåter får organ i foreninger til å fremme særskilte formål. I det politiske liv får man meningsforskjellen sitt uttrykk i politiske partier.

Nazismens grunnsetning er at alle skal bøye seg for én mening, førerens. Avvikende meninger er en forbrytelse. Organisert meningsforskjell er den alvorligste krenkelse av den nazistiske stat. Derfor oppløste Xi Hitler i 1933 alle politiske partier utenom sitt eget NSDAP, og gjorde sitt parti til det statsberende. Dett parti er " bærer av den tyske stats-tanke og uløselig forbundet med staten". Partiets medlemmer har særlige plikter overfor fører, folk og stat.

I dette fulgte Terboven Hitler da han 25 . sept. 1940 oppløste alle norske partier. Det eneste som fortsatt fikk eksistere var NSDAP's underbruk i Norge, Nasjonal Samling. (Utenforstående kjenner selvfølgelig ikke til de nærmere omstendigheter ved stiftelsen av Nasjonal Samling. Men stiftelsesdatoen er kjent. Det var 17. mai 1933, 30 januar det året var Hitler kommet til makten i Tyskland. Der hadde Quisling at forbillede, og dermed hadde han en makt utenfor landet som han kunne støtte seg til.) ~~Nasjonal Samling~~ Nasjonal Samling ble gjort til "det statsberende parti". Av dem som skal være i statens tjeneste kreves medlemskap av partiet, eller i all f all lojalitet. NS har ikke medlemmer nok til å gjennomføre disse kravene, men streber mot det.

Straks det var opprettet gikk Hagelins Innenriksdepartement i gang med å skaffe seg kontroll over norsk foreningsliv. Der ble opprettet et foreningskontor i departementet for å ta seg av dette. Det krevde oppgaver over alle foreningers formål, økonomi, medlemstall og tillitsmenn. Høsten 1940 begynte ødelaggelsen av norske foreningsliv med at NS voldelig gjorde seg til herre i idrettsorganisasjonene, idet det beslagla kasser, eiendommer og materiell, og erstattet de valgte tillitsmenn med oppnevnte NS folk. Det førte til at medlemmene meldte seg ut, og at den gjennom lange år og meget arbeid oppbygde organiserte norske idrett nu ikke er til. Men sommeren 1941 kom hovedraseringen av norske forenings- og organisasjonsliv. 3 store landsorganisasjoner vendte seg til Terboven med et skriv hvor de gav uttrykk for norsk syn på den politiske utvikling i landet. På et møte i Stortinget med tillitsmenn for disse organisasjoner lot Terboven endel av dem arrestere. Dermed skulle organisasjonen skje med til å falletilfote. De ~~nye~~ organisasjoner som etter nazistisk syn var overflødige, ble oppløst. De andre fikk kommissariske formenn som i strid med ders lover ble oppnevnt av innenriksdepartementet. I navnet ble således f. eks. yrkesorganisasjonene opprettholdt, men de nye ledere stod ikke der som medlemmens men som statsmaktens represententer, som skal påtvinge medlemmene nazistenes vilje.

Disse skritt førte til masseutmeldelse i storparten av organisasjonene, selv om de kommissariske formenn overfor dem som meldte seg ut kom med trusler om at " drastiske straffer vil fra nu av ramme enhver fiende av staten". Da også yrkesorganisasjonene således ble medlemsløse, tok ministrene fatt på tvangsorganisering. Loven om at alle

lærere skulle være medlemmer av Norges Lærersamband kom like etter Quislings maktovertagelse 1. februar 1942. I følge denne kunne ingen være lærer uten medlemskap, og formannen kunne ekskludere medlemmer: det vil si at Landslederen hadde rett til å avsette lærere som ikke var helt lojele mot ham. Det var NS plan å opprette en rekke liknende samband, som skulle danne grunnlaget for et riksting. Men lærerne nektet å stå som medlemmer i sitt samband, og departementet gikk til strid mot dem. Kirkedepartementets forfølgelse av lærerne er enda ikke slutt.

Organisasjoner

2

Vi vet at enighet gjør sterk.. Når vi hadde ^{våre} fri organisasjoner, kunne vi lett opptre samlet, og gjennom våre tillitsmenn med kraft fremholde våre synsmåter. Nazistene vet også at enighet gjør sterk. Men de vil at vi skal være svake. Derfor har de tatt fra oss våre fri organisasjoner. Derfor står nu hver enkelt nordmann alene overfor dem som har makten.

Vår tanke om gode foreninger og organisasjoner er at de skal tjene den ide medlemmene går inn for. Nazistenes ide om en god organisasjon er at den skal tjene føreren, og brukes til å tvinge igjennom hans vilje overfor medlemmen. Slike tvangsorganisasjoner kjemper vi imot. Vi vil ha frihet til å hevde våre synsmåter, både enkeltvis, og med den styrke som fritt, organisert samarbeide gir.